

Pierre de Coubertin: Óda a sporthoz

I.

Istenek ajándéka, sport! Élet éltető vize!
A nehéz munka idejében kiszórod boldog fényedet,
követe vagy te a régen letűnt napoknak,
mikor ifjú örömben mosolygott még az ember
s felfelé hágott a napisten, s kigyúltak a hegyormok,
s távoztakor fénybe merültek a magasságos erdők.

II.

A szépség vagy te, Sport!
a testeket te formálsz nemessé,
elűzöl romboló vad szenvedélyeket,
acéllá edzel lankadatlanul.
Lábak, karok, törzsek összhangja és
tetszetős ütem tőled való.
Bájt és erőt te fűzöl együvé,
szilárdná és rugalmassá te téssz.

III.

S igazságos vagy, Sport, igen!
Megértésért és igazságért be sokszor
hiába küzd az ember, hogyha te
Nem vagy vele – de nálad fölleli.
Hiába adna kincseket az ugró új rekordért,
s élete minden percét is hiába:
mert csak erő és akarat jelölhet
pályája csúcsán új határt.

IV.

Bátorság vagy te, Sport!
Izom s erő reménye egy lehet csak,
s azt úgy hívják: merészség!
A bátorság nem vakmerő bolondság,
de bátor hit a megszerzett erőben:
nyeglék, s hazárdok véletlenre lesnek,
a te merszed, hogy ismered erődet.

V.

Tisztesség vagy te, Sport!
Ha tőled jó, igaz kincs a dicséret,
mert csak derék munkával nyerhető!
A versengésnek görbe útjai
a hitvány fogások sorsa büntetés.
És megvetéssel sújtják, aki
a pálmát álnok csellel küzdené ki.

VI.

Az öröm vagy te, Sport!
Szavadra testünk örömtől remeg,
ragyog szemünk, erünkben vér viharzik,
és tiszta szárnyra kel a gondolat:
nyomasztó súlytól szabadul a lelkünk
s boldog létét ujjongva hirdeti.

VII.

A termékenység vagy te, Sport!
Megnemesítéd az emberi fajt, célratörő úton.
Beteg csírákat elfojtasz, eltüntetsz foltokat,
a tisztaság bős mérgetől óvod.
Erőtől duzzadó az atléta és
fiakra vágyik, akik a babért,
dicsőséggel aratják úgy, miként ő.

VIII.

A haladás vagy te, Sport!
Szolgálatodra ki méltó kíván lenni, az vigyázzon,
hogy teste-lelke egyre jobb legyen,
kerüljön mindent, mi mértéktelen,
tökéletességre törjön ernyedetlen,
s óvja egészségét, legfőbb javát,
mint ki a régi mondásból tanul:
Ép testet választ, az ép lélek otthonul.

IX.

A béke vagy te, Sport!
a népeket egymáshoz fűző szép szalag:
és testvérré lesznek mind általad,
önuralomban, rendben és erőben.
Mert önbecsülést tanulnak az ifjak tőled,
s má népek jellemét is éppúgy megértik,
és nagyra tartják, hogy te tanítod őket
túlszárnyalni egymást:
mert versenyed a béke versenye.